

شماره: ۱۱۱۷۶۲۶۶

تاریخ: ۹۵/۱۰/۰۴

پیوست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۷۹۵/۱۶۰۰۰۰ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۴ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون
موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت فدراسیون روسیه و تشریفات (پروتکل) آن که با عنوان لایحه به مجلس
شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه
مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۴ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه و تشریفات (پروتکل) آن

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مشتمل بر یک مقدمه، (۱۲) ماده و یک تشریفات (پروتکل) به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۹) و (۱۰) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران متوط به رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است.

تبصره ۲- در اجرای ماده (۱۲) این موافقتنامه رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع اتباع دولتهای طرفهای متعاقد،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

۴- اصطلاح «قلمرو یک طرف متعاقد» به معنی قلمرو جمهوری اسلامی ایران یا قلمرو فدراسیون روسیه، حسب مورد می‌باشد.

۵- اصطلاح «قوانین و مقررات یک طرف متعاقد» به معنی قوانین یا مقررات جمهوری اسلامی ایران یا قوانین و مقررات فدراسیون روسیه، حسب مورد می‌باشد.

ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه‌گذاری‌ها

۱- هر یک از طرفهای متعاقد، در حدود قوانین و مقررات خود تلاش خواهد کرد تا زمینه مناسب جهت جلب سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را در قلمرو خود فراهم آورد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۳- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۳- رفتار نسبت به سرمایه‌گذاری‌ها

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اعمال رفتار عادلانه و منصفانه نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در خصوص مدیریت، نگهداری، بهره‌مندی، استفاده یا فروش این سرمایه‌گذاری‌ها را در قلمرو خود تضمین خواهد کرد.

۲- رفتار موضوع بند (۱) این ماده به همان اندازه مساعد خواهد بود که رفتار آن طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعمال می‌نماید، هر کدام که سرمایه‌گذار مساعدتر بداند، مساعد است.

۳- هر یک از طرفهای متعاقد بر اساس قوانین و مقررات خود حق اعمال و معرفی استثنائات بر رفتار ملی اعطاء شده طبق بند (۲) این ماده را، نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خارجی محفوظ خواهد داشت.

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:
۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر به کار گرفته شود:

الف- اموال منقول و غیرمنقول و نیز حقوق اموال مربوط به آنها،

ب- سهام یا هر گونه مشارکت در سرمایه شرکتها،

پ- حق نسبت به پول یا هر عملیات مربوط به سرمایه‌گذاری که دارای

ارزش مالی باشد،

ت- حقوق مالکیت معنوی به ویژه از قبیل، حق تألیف، حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی،

ث- حقوقی که به موجب قانون یا قرارداد طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر اعطاء شده باشد مانند حقوق مربوط به اکتشاف، توسعه، استخراج و بهره‌برداری از منابع طبیعی

هرگونه تغییر در شکل یک سرمایه‌گذاری مادامی که این تغییرات مغایر با قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر الذکر نباشد تأثیری در ماهیت آن به عنوان سرمایه‌گذاری نخواهد داشت.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به معنی

زیر است:

الف- اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد، اتباع آن دولت به‌شمار آیند و تابعیت دولت طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو آن صورت پذیرفته را دارا نباشند.

ب- اشخاص حقوقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز

۴- مفاد بند (۲) این ماده در ارتباط با رفتار ملل کامله الوداد نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم نماید منافع، امتیازات و مزایایی را که طرف متعاقد مزبور به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در رابطه با موارد زیر اعطاء کرده یا در آینده اعطاء می‌کند، به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر اعطاء نماید:

الف- در رابطه با مشارکت در یک منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی یا اقتصادی، بازار مشترک یا سازمان‌های اقتصادی مشابه،
ب- به موجب موافقتنامه‌های منعقد شده برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، یا سایر ترتیبات راجع به مسائل مالیاتی

۵- بدون لطمه به مفاد مواد (۴)، (۵) و (۹) این موافقتنامه، هیچ یک از طرفهای متعاقد الزامی به موجب این موافقتنامه ندارد که رفتاری را اعمال نماید که از رفتار اعمال شده توسط طرف متعاقد مزبور طبق هر نوع موافقتنامه چندجانبه مربوط به رفتار با سرمایه‌گذاری‌ها که هر دو طرف متعاقد عضو آن هستند یا از زمان الحاق کشور آن به سازمان جهانی تجارت طبق تعهدات خود به موجب موافقتنامه تأسیس سازمان جهانی تجارت که در تاریخ ۱۵ آوریل ۱۹۹۴ میلادی (برابر با ۲۶ فروردین ۱۳۷۳ هجری شمسی) به امضاء رسیده، از جمله تعهدات به موجب موافقتنامه عمومی تجارت خدمات، مساعدتر باشد.

ماده ۴ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر ملی و مصادره نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه که دارای آثار مشابه مصادره یا ملی شدن (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، به جز زمانی که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند ایجاد شده بر اساس قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر، به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و مناسب خسارت انجام شود. میزان جبران خسارت بدون تأخیر پرداخت خواهد شد.

۲- جبران خسارت مورد اشاره در بند (۱) این ماده معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از زمان مصادره یا زمان آگاهی عموم

از مصادره قریب الوقوع، هر کدام که زودتر باشد، محاسبه می گردد. جبران خسارت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد پرداخت خواهد شد و با رعایت مفاد ماده (۶) این موافقتنامه آزادانه از قلمرو طرف متعاقد دوم به قلمرو طرف متعاقد نخست قابل انتقال خواهد بود. خسارت شامل نرخ بازده محاسبه شده بر اساس نرخ غالب بازده در بازار از زمان مصادره تا زمان پرداخت غرامت، خواهد بود.

ماده ۵- جبران خسارت برای زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاری های آنها به علت هر نوع مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا سایر حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، از رفتاری برخوردار خواهند شد که طرف متعاقد اخیرالذکر نسبت به سرمایه گذاران یک کشور ثالث یا سرمایه گذاران خود، هر کدام که برای سرمایه گذار مساعدتر باشد، اعمال می کند.

ماده ۶- انتقالات پرداختها

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و پس از آن که سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تمامی تعهدات مالی خود به طرف متعاقد نخست از جمله مالیات ها را ایفاء نمودند، اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری های موضوع این موافقتنامه به ویژه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف- عواید،

ب- مبالغ حاصل از فروش و (یا) تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ- مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۴) و (۵) این موافقتنامه،

ت- اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل

عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود،

ث- حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که

پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند.

ج- وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۹) این موافقتنامه

۲- انتقالات پرداختها بدون تأخیر به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ جاری در روز انتقال طبق مقررات ارزی طرف متعاهدی انجام خواهد شد که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن صورت پذیرفته است.

ماده ۷- جانیشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد با مؤسسه تعیین شده توسط آن به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین که در خصوص یک سرمایه‌گذاری انجام شده در قلمرو طرف متعاهد دیگر در مقابل خطرات غیرتجاری منعقد کرده است، پرداختی به سرمایه‌گذار خود نماید، طرف متعاهد اخیرالذکر باید جانیشینی طرف متعاهد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط آن را نسبت به همه حقوق و مطالبات سرمایه‌گذار به رسمیت بشناسد. طرف متعاهد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط آن مستحق خواهد بود این حقوق و مطالبات را طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد اخیرالذکر به همان اندازه که سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است اعمال یا اجراء نماید.

ماده ۸- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد تمامی سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر که از ۱۳۷۰/۱۰/۱۱ هجری شمسی برابر با اول ژانویه ۱۹۹۲ میلادی انجام شده باشد اعمال خواهد شد. در هر صورت این موافقتنامه، نسبت به اختلافات راجع به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن مطرح شده یا نسبت به هرگونه ادعاهای مربوط به سرمایه‌گذاری‌ها که ناشی از وقایعی است که قبل از لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه رخ داده، اعمال نخواهد شد.

ماده ۹- حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار

طرف متعاهد دیگر

۱- چنانچه به موجب این موافقتنامه اختلافی میان یک طرف متعاهد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار در قلمرو طرف متعاهد نخست بروز کند، طرف متعاهد نخست و سرمایه‌گذار در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ کتبی ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر اختلاف به نحوی که در بند (۱) این ماده پیش بینی شده است، حل و فصل نشود، اختلاف می تواند برای حل و فصل به انتخاب سرمایه گذار ارجاع شود به:

الف- دادگاه صلاحیتدار کشور طرف متعاقد نخست،

ب- داوری مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری (ایکسید) که به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی جهت امضاء در واشنگتن مفتوح شده، برای حل و فصل اختلاف طبق مفاد این کنوانسیون تشکیل شده است (مشروط به اینکه برای هر دو طرف متعاقد لازم الاجراء شده باشد)،

پ- دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

۳- دیوان داوری برای طرفهای اختلاف، قطعی و لازم الاتباع خواهد بود. هر طرف متعاقد اجرای این تصمیم را بر طبق قوانین و مقررات خود تضمین می کند.

ماده ۱۰- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاقد ناشی از تفسیر با اجرای این موافقتنامه ابتداء از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل شود.

۲- چنانچه اختلاف به طور دوستانه از طریق مذاکره حل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه کتبی برای درخواست مذاکره موضوع بند (۱) این ماده، اختلاف را با فرستادن اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، به یک دیوان داوری شامل دو داور و سرداور دیوان داوری، ارجاع کند.

۳- در صورت ارجاع اختلاف به دیوان داوری، هر یک از طرفهای متعاقد باید ظرف مدت شصت روز از دریافت اطلاعیه مذکور در بند (۲) این ماده، یک داور انتخاب نماید و داوران منتخب طرفهای متعاقد، در صورت توافق هر دو طرف متعاقد، باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتخاب آخرین داور، سرداور دیوان داوری را تعیین کنند. اگر هر یک از طرفهای متعاقد داور خود را انتخاب ننماید یا داوران منصوب شده در مورد انتخاب سرداور ظرف مدت

مذکور به توافق نرسند، در صورت عدم وجود توافق دیگری بین طرفهای متعاقد، هر طرف متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد، داوری که توسط یکی طرف متعاقد انتخاب نشده یا سرداور دیوان داوری را تعیین نماید. سرداور دیوان داوری باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با دولتهای هر دو طرف متعاقد دارای روابط سیاسی باشد.

۴- در مواردی که سر داور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود، چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد یا تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط نائب‌رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد، و اگر نائب‌رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد یا تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد و به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد انجام خواهد شد.

۵- تصمیم‌های دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد. این تصمیم‌ها برای طرفهای متعاقد قطعی و الزام‌آور خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه فعالیت‌های عضو دیوان را که انتخاب نموده و نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه مربوط به فعالیت‌های سرداور دیوان داوری و سایر هزینه‌ها به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. در هر صورت، دیوان داوری می‌تواند در رأی خود حکم کند که میزان بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از طرفهای متعاقد پرداخت شود و این تصمیم برای هر دو طرف متعاقد الزام‌آور خواهد بود. دیوان داوری آیین‌رسیدگی خود و محل داوری را به‌صورت مستقل تعیین می‌کند.

ماده ۱۱- مشورت

طرفهای متعاقد در صورت درخواست هریک از آنها، در خصوص موضوعات مربوط به تفسیر یا اجرای این موافقتنامه مشورت خواهند نمود.

ماده ۱۲- لازم الاجراء شدن و مدت موافقتنامه

۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه کتبی هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه تشریفات داخلی مقرر طبق قوانین و مقررات خود را درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به‌عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. در صورت انقضای

مدت مذکور، اعتبار موافقتنامه به طور خودکار برای دوره های زمانی پنجساله تمدید خواهد شد، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد حداقل دوازده ماه قبل از پایان مدت دوره مربوط، طرف متعاقد دیگر را به طور کتبی از قصد خود برای فسخ موافقتنامه مطلع نماید.

۲- این موافقتنامه ممکن است با رضایت متقابل کتبی طرفهای متعاقد اصلاح شود. هر اصلاح پس از اعلام کتبی هر طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر تکمیل تشریفات داخلی مقرر برای لازم الاجراء شدن این قبیل اصلاحات، لازم الاجراء خواهد شد.

۳- پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه که پیش از فسخ آن انجام شده باشند، برای یک دوره اضافی دهساله مجری خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۲۳ دسامبر ۲۰۱۵ (میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی، روسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف	از طرف
دولت فدراسیون روسیه	دولت جمهوری اسلامی ایران
الکساندر نسیبولکسی	محمد خزاعی
معاون وزیر توسعه اقتصادی و فدراسیون روسیه	معاون وزیر و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

تشریفات (پروتکل) موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

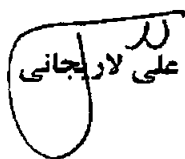
همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه (از این پس موافقتنامه نامیده می شود) نمایندگان امضاءکننده زیر توافق نموده اند که مفاد زیر بخش لاینفک موافقتنامه باشد.

برای اطمینان بیشتر طرفهای متعاقد تأیید می نمایند که در خصوص جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذاری هایی قابل اعمال است که براساس قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی و توسط سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود، پذیرش شده اند، و در خصوص فدراسیون روسیه، این موافقتنامه فقط نسبت به سرمایه گذاری های پذیرش شده طبق قانون سرمایه گذاری های خارجی آن، اعمال می شود.

این تشریفات (پروتکل) در تهران در تاریخ ۲ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۲۳ دسامبر ۲۰۱۵ (میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی، روسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف دولت فدراسیون روسیه الکساندر تسیبولکسی معاون وزیر توسعه اقتصادی و فدراسیون روسیه	از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران محمد خزاعی معاون وزیر و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران
---	--

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و دوازده ماده و تشریفات (پروتکل) الحاقی در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و چهارم آبان ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۵/۹/۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسید. / ط

 علی لاریجانی